

La gent, el carrer

He marxat del carrer dels Bous, he deixat Verges, en Zohueir i la Faiza també. Endarrere queden sis anys en aquest indret on, malgrat que el sol el banya una hora escassa al migdia, té la llum de la gent que hi viu i el fa viu.

La Maria, que puntualment fa xerricar les reixes rovellades de Can Grau, mancades d'oli.

La Teresa, valenta i disciplinada, que parla amb tothom i manté el carrer net de pols, sense esperar l'escadussera brigada de neteja, i ple de flors, que rega perseverant cada dia.

La Mar, que obre la botigueta ben aviat al matí i desplega al carrer les caixes de verdura i de fruita, cofoies del roig encès de maduixes i pebrots, del verd d'enciams i mongetes, del negre llibertari de les albergínies, disposades com només pot fer una dissenyadora d'interiors.

En Xevi, que es passa el dia estirant i empalmant tubs de coure i de plàstic perquè es faci el miracle que és l'aigua corrent.

En Josep, que quan jo m'aixeco ell ja torna de l'hort i que els dies de calor remulla el carrer amb un cop de mànega i al vespre treu la cadira al carrer per preservar l'autèntica tradició laica i social dels catalans: prendre la fresca.

En Moha, que arrenca la moto d'un cop de pedal per anar a l'obra, quan té feina. La Ratfa, tímida i ben plantada, que enyora, darrere del seu balcó, l'aire net i les muntanyes d'Imilchil, el seu poble al bell mig de la serralada de l'Atlas.

La Gina, que quan passa somriu i té curulls de plantes i geranis els seus balcons bessons.

La Pilar, que ens manté informats del que passa pel poble amb el seu tarannà obert i la franquesa que vessa al davant i al darrere de la barra de Can Grau.

En Martí, company de tros, que cada matí, amb la ràdio a la butxaca i recolzat en el bastó que li fa de trespeus, fa camí cap a l'hort. I la seva dona, la Teresa, cuinera experta que cada primavera em convida a cargols.

La Rosa, que, discreta i menuda com és, desplega sempre una energia resolta i educada.

La Conxa i el seu marit, en Paco, que cuida els jardins i els parcs de Girona.

I els amics –en Lluís i la Pitu, germans i professors; en

Josep Maria i en Gerard, l'un pagès i l'altre que es guanya la vida picant ferro calent; la Marta, alegre i desimbolta, i en Vadó, carter i historiador que coneix amb detall com ningú la història d'aquest poble; en Narcís, que com jo treballa al port de Barcelona; en Xicu, paleta i arrossaire i en Josep, poeta i jardiner– que fem petar la xerrada bevent cerveses els divendres de Can Grau.

En Carles, que va a escola a Girona i quan està per aquí corre amb la bicicleta i es troba amb els amics i xerren asseguts al banc, vora el rec.

I en Iunís, que creix fort com una rabassa i obre els seus ulls encuriós al món.

I la Queralt, petita com una espurna, que veiem sovint als braços de sa mare o adormida al cotxet.

I les dones del barri, que cada dimarts passen pel carrer en direcció al mercat per gaudir

de les flors que s'obren vigoroses i tendres a balcons i finestres i al pas dels portals.

L'Adam ja no vindrà a asseure's a la porta del locutori tancat, víctima de la crisi on estem abocats per l'avidesa insana de banquers lladregots i polítics corruptes. No el veurem córrer més per a posar les mans a la paret cada cop que passa un cotxe en aquest carrer estret: anirà a portar la seva alegria de nen corrent en altres carrers.

I en Josep, entremaliat, i en Jalal, tan despert, i en Bilal, tímida com ell sol, i en Pablito, a qui la curiositat porta a aprendre-ho tot, que venien cada cop que les bicicletes, cansades del seu tracte salvatge, es negaven a córrer, rebentades les rodes, afuixats el frens o amb cadenes donades que saltaven de plats i pinyons.

Els carrers són per a viure-hi, per a parlar, per a trobar-se i conèixer la gent. És on passen les coses, on neixen les idees que han de transformar el món.

Avui no parlaré de l'alcaldesa, que, després de sis anys de viure al poble, el dia de la Sopa, molesta, em va dir: «A tu no et conec de res.»

Des del seu despatx, veu el arbres estirats i esquifits que s'han plantat de nou. Com a tothom, li convé sortir al carrer, prendre l'aire, escoltar i parlar amb la gent.